

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

برداشت غذا در برابر (خوراک) تغذیه:

مروری بر شیلات پرو در مقیاس جهانی

چکیده

کشور پرو صادر کننده برتر خوراک ماهی و روغن ماهی (FMFO) در دنیا بوده

و به ترتیب تولید کننده نیمی از خوراک ماهی در جهان و سومین تولید کننده

روغن ماهی به شمار می رود. آنکوتا ((*Engraulis ringens*)) (ماهی کولی)

تقریباً منحصراً برای تولید FMFO استفاده می شود علی رغم این که هدف

سیاست غذای ملی در جهت مصرف مستقیم این گونه ارزان توسط انسان می باشد. این شگفت انگیز است که در کشوری که سوء تغذیه و کمبود کالری از مشکلات اساسی می باشند و گریبان گیر ملت هستند، یک ماهی ارزان قیمت و با ارزش غذایی بالا نظیر ماهی کولی تقاضای داخلی زیادی به عنوان یک ماهی خوراکی ندارد. در این مقاله ما به مرور و ارزیابی 8 فرایند اقتصادی، اجتماعی و سیاسی بالقوه که توجیه کننده و عامل این وضعیت می باشند خواهیم پرداخت. دلیل اصلی و مهم عادات یا رژیم غذایی غالب، ذائقه مصرف گوشت طیور و سود زیاد ناشی از فروش ماهی کولی به عنوان یک ماهی خوراکی در مقایسه با مصرف آن به عنوان یک ماهی غذایی به دلیل قیمت بسیار بالای FMFO ناشی از افزایش تقاضای روز افزون آن برای تکثیر و پرورش مصنوعی است) چرا که

در استخر های مصنوعی ماهی های طعمه و خوراکی برای تغذیه بیشتر وجود ندارند). به علاوه، ظهور سیستم جدید حد نصاب فردی قدرت خرید و معامله را از فراوری کننده ها به ماهیگیران انتقال داده و به موجب آن منجر به افزایش رقابت برای مواد خام گردیده است. این رقابت موجب افزایش قیمت ماهی کولی پیشنهادی توسط صنعت ماهی خوراکی (جیره ای) به دلیل ظرفیت بالای فراوری ساحلی می شود که برای صنعت ماهی تغذیه ای زیان آور است. در نهایت این که اگرچه مصرف غالب ماهی کولی برای تغذیه ماهی را می توان با تلفیق این مکانیسم های بازاری و دیگر مکانیسم های فرعی توجیه کرد این نوع کاربرد و مصرف ایجاد مسائل دیگری می کند نظیر توزیع مجدد اراضی اجاره ای از طریق سیاست های عمومی، اشتغال، عدالت و بهره وری (هزینه اجتماعی پایین) و

مدیریت منابع (تهدید اکوسیستم یا تغییرات جهانی). سناریوهای مختلف سیاستی

در رابطه با این مسائل پیشنهاد شده اند.

لغات کلیدی: مدیریت شیلات، فرایندهای سیاسی اجتماعی اقتصادی، توسعه

پایدار، امنیت غذایی، غذای دریایی، ماهی خوراکی

مقدمه

یکی از مباحث قدیمی و حل نشده تنزل و کاهش قدرت تولید اولیه کشاورزی

برای تغذیه بشر است. گیاهان را می توان یا به عنوان غذا به صورت مستقیم

مصرف کرد و یا می توان آن را به پروتئین های حیوانی برای مصرف به صورت

جیره غذایی تبدیل کرد. با این حال، حیوانات پرورشی کارایی و ضریب تبدیل

غذایی پایینی دارند زیرا چندین کیلو جیره و خوراک برای تولید یک کیلو گوشت حیوان لازم است (لیتچ و گودن 1941، بران 1997، براد فورد 1999، اسمیل 2002). به دلیل رشد جمعیت جهان و به دنبال آن بروز مسائل مربوط به تامین غذا نظیر تغییر اقلیم و مسائل توزیعی (جغرافیایی) این موضوع روز به روز جدید تر می شود. در کشورهای در حال توسعه فقیرترین افراد استطاعت خرید غذای موجود اما گران (الکساندراتوس 1999) را نداشته و یا نمی توانند به این غذا دسترسی پیدا کنند (سن 1981).

اهمیت غذایی دریایی به عنوان بخش مهمی از تامین و امنیت غذای جهانی روز به روز دوچندان می شود (اسمیت و همکاران 2010، توتراز و همکاران 2012). همانند تولید محصولات کشاورزی، تولید غذایی دریایی نیز شامل بحث غذا در

برابر خوراک می شود زیرا تقریباً یک سوم ماهی های صید شده برای خوراک حیوانات در سال های اخیر استفاده شده اند (تاکون و همکاران 2011). ترکیب اصلی غذاهای دریایی برگرفته از تبدیل ماهی های خوراکی و غیر خوراکی به خوراک ماهی و روغن ماهی است (FMFO) (تاکون و ماتین 2009)، در حالی که بخش کمی از آن ناشی از هماوری ماهی است. در رابطه با این که بهترین مورد مصرف ماهی خوراکی چیست یعنی یا مصرف مستقیم توسط انسان (DHC ماهی خوراکی) یا مصرف غیر مستقیم توسط انسان (ماهی تغذیه ای IHC) از طریق تغذیه و خوراک دهی حیوانات پرورشی با کاهش عملکرد برای مصرف بشری بحث های زیادی وجود دارد (ولچ و همکاران 2010).

تقاضای جهانی برای ترکیبات دریایی غذا در سال های اخیر به شدت افزایش پیدا کرده و نگرانی هایی در خصوص پایداری شیلات دریایی به وجود آورده است (نایلور و همکاران 2000، 2009، اسمیت و همکاران 2010). به علاوه چون بخش عظیمی از ماهیان خوراکی و غیر خوراکی هر ساله در کشورهای در حال توسعه صید می شوند، برخی از محققان احساس می کنند که تولید خوراک حیوانی، ماهی های خوراکی نادر را از کشورهای فقیر به نفع مصرف کنندگان پولدار در اقتصاد های نوظهور و پیشرفته تغییر می دهد. (کنت 1997، ژیلت 2008). بر عکس استدلال دیگر محققان این است که تقاضای محلی برای مصرف مستقیم گونه های ماهی خوراکی خاص بسیار محدود است. در عوض، تبدیل ماهی به FMFO سود و بهره اقتصادی بالایی را هم برای تولید کنندگان و

هم برای خریداران به همراه دارد) یعنی صنعت تکثیر و پرورش، ویجکسترام

(2009). اسمیت و همکاران 2010 عنوان کردند که صادرات خالص غذای

دریایی می تواند می تواند به تامین غذا در کشور های در حال توسعه با درآمد

زایی و بهبود تناوب معیشت کمک کند. این استدلال را می توان به صنایع

شیلات خوراکی صادرات محور تعمیم داد (بحث را ببینید).

این سوال که بهترین مورد مصرف و کاربرد منابع ماهی نادر چیست ممکن است

با توجه به تغییرات ساختاری در تقاضا برای FMFO پیچیده تر شود. پروتین های

حیوانی هیچگاه برای تغذیه گاو ها به کار نمی روند و نسبت FMFO در

خوراک طیور و خوک طی دهه گذشته به شدت کاهش یافته است. (توتراس و

توتراس 2010). بر عکس، مصرف FMFO در تغذیه ماهی های پرورشی به

شدت از دهه 1990 به دو دلیل افزایش پیدا کرده است. اول این که، در برخی

از جیره های غذایی تکثیر و پرورشی، نسبت خوراک ماهی (بیش از 36 درصد)

و روغن ماهی (بیش از 26 درصد) بسیار بیشتر از مقدار موجود در جیره های

غذایی طیور و خوک می باشد (2 تا 3 درصد). دوما، تولید جهانی تکثیر و

پرورش آبزیان به شدت در حال افزایش است (سازمان خوار و بار جهانی 2011

الف). با این حال این رشد در تکثیر و پرورش آبزیان دیگر موجب افزایش

استفاده از FMFO به دلیل مصرف روز افزون مواد جایگزین که ذیلا به آن ها

اشاره شده است نمی شود.

زنجیره های تامین غذایی^۱ روز به روز اهمیت جهانی پیدا کرده و بسیاری از آن

ها تولید یک کالا می کنند از این رو اصطلاح زنجیره کالای جهانی^۲ توسط

گرفی (1994) ارایه شد. گرفی GCC را به دو دسته بزرگ بر اساس ساختار

دولتی و نظارتی تقسیم کرد: زنجیره های تحت تسلط تولید کننده^۳ و زنجیره های

تحت تسلط خریدار^۴. دسته اول در بخش های یافت می شوند که تولید سرمایه و

فناوری محور است نظیر اتومبیل و کامپیوتر. بر عکس، مقوله دوم شامل فعالیت

هایی است که بیشتر نیازمند نیروی کار می باشند نظیر زنجیره های محصولات

کشاورزی (پونته 2002). در رابطه با زنجیره های غذایی پیچیده و پایدار نظیر

غذایی دریایی، تثبیت و ایجاد الگوهای مشخص نظارتی نسبت به محصولات

¹Food supply chains

²global commodity chain'' (GCC)

³producer-driven chain

⁴buyer-driven chains

تازه حاصل از بخش کشاورزی مشکل تر است. (ویلکینسون 2006). این که آیا

زنجیره های عرضه ماهی برای کالاهای جهانی نظیر FMFO تحت اختیار تولید

کننده هستند و یا خریدار، این اهمیت زیادی برای قیمت گذاری در سطح

اقتصاد خرد بازار ماهی خوراکی دارد. هم چنین این اختلاف از اهمیت زیادی

برای سطح اقتصاد خرد دارد زیرا کشور پرو دارای اقتصاد وابسته به کالا از

طریق بازار های FMFO بر اساس تعریف ارایه شده توسط فارفان (2005)

است) ورود به بازار های جهانی از طریق تولید محصولات اولیه ارزش کم تری

نسبت به کالاهای مصرفی نهایی دارد).

احتمالا این فاکتور اخیر به شدت تحت تاثیر بازخورد منفی تقاضای اندک ماهی

کولی خوراکی روی سود مورد انتظار توسط صنعت تولید کنسرو قرار گرفته

است) پیکان های خط چین در شکل 3) که مطابق با نخستین فرضیه ما در خصوص عدم تمایل بخش شیلات برای توسعه بیشتر این بازار است. دو فاکتور نخست با کمبود زنجیره های سرد و شرایط بهداشتی و ضد عفونی خوب برای تولید ماهی کولی خوراکی به خصوص ماهی کولی تازه و منجمد تشدید شده و ایجاد تولیدی می کنند که می تواند از نظر قیمت با جوجه گوشتی رقابت کند. این مسئله می تواند مربوط به دومین فرض ما مبنی بر این باشد که عدم پشتیبانی عمومی و دولتی می تواند مانع از تغییر روند بازاری ماهی کولی برای DHC شود. عوامل 2 و 3 با افزایش قیمت پروتئین ناشی از فرایندهای تبدیل نظیر نمک سود سازی و کنسرو سازی تشدید می شوند. مهم ترین دلیل، هزینه و قیمت اضافی کنسرو های ورق حلبی در بیشتر فرایندهای نمک سود سازی و کنسرو

سازی است. این مسئله فرضیه سوم ما را در خصوص ساختار هزینه مناسب روش غیر مستقیم به DHC است را تایید می کند. برای غلبه بر این مشکل، ITP پرو در حال افزایش اندازه کسنرو های ماهی کولی برای کاهش هزینه تولید و نیز استفاده از فناوری های جدید در بسته بندی نظیر کیسه های خلا متشکل از مواد پلاستیکی می باشد.

همه عوامل غیر مستقیمی که در مصرف پایین ماهی کولی خوراکی نقش دارند به عامل مستقیم سوم (سود بالای ناشی از تبدیل به جای کسنرو سازی) از طریق قیمت بالای ماهی خام با هدف تولید FMFO بر می گردند (شکل 3). این عوامل غیر مستقیم فرض چهارم ما را تایید می کنند که مبنی بر آن تقاضای بالای FMFO محرک های توسعه بازار های DHC را تضعیف می کند. در واقع

قیمت های کالای بالای مشاهده شده FMFO به دلیل تقاضای جهانی برای

تغذیه حیوانات (پرورش حیوانات خشکی زی و آبی) است که برای ماهی

گیران فروختن ماهی به بخش IHC بسیار سود آور تر نسبت به DHC می باشد.

شکل 7: تغییرات اخیر در بخش صید ماهی پرو. A: طول فصل صید ماهی

کولی (روز) و صید متوسط در هر روز در منطقه شمالی b: ظرفیت های کشتی ها و

کارخانجات (منبع: PRODUCE و IMARPE).

تقاضای محلی برای کولی جهت تولید FMFO با افزایش ظرفیت کارخانه های

تولید خوراک ماهی افزایش پیدا کرده و موجب رقابت شدید بر سر مواد خام

گردیده است. با اجرای سیستم سهمیه بندی فردی که موجب تغییر قدرت خرید

از فراوری کننده ها به صیادان شده است این مسئله به وضوح مشهود تر می شود)

شکل 3). به دلیل مالکیت-منبع-ماهی معرفی شده توسط این سیستم، اپراتور های

ماهی گیری و کشتی های آن ها تبدیل به تبدیل به بانک ها (مخازن) شناور⁵ شده

اند. این کشتی های سهمیه ای ماهی گیری را ترک نخواهند کرد مگر این که

انتقال یا حواله سهمیه صورت گیرد.

رقابت بین زنجیره های عرضه خوراک و غذا

ما رقابت برای عرضه مواد خام را بین شیلات کولی خوراکی و غذایی به عنوان

دلیل مصرف پایین ماهی کولی به عنوان غذا در نظر نگرفتیم. رقابت برای مواد

خام بین دو بازار در صورتی می تواند عامل مهمی باشد که شیلات ماهی

⁵floatingbanks'

کولی بر اساس قانون حداکثر صید مجاز باشد TAC. این مسئله در حال حاضر دیده نمی شود زیرا تقریباً دسترسی آزاد به منابع برای ماهی گیران کوچک مقیاس وجود دارد (محدودیت مکانی تنها اخیراً اعمال شده است) و تنها رقابت محلی محدودی وجود دارد. فاکتور اصلی محدود کننده در خصوص ماده خام با هدف تولید ماهی کولی برای مصرف مستقیم، تغییرات طبیعی و فور آن و تا حد کمی قابلیت دسترسی به شیلات می باشد. در واقع شیلات کولی پرو با تغییرات سالانه عظیم در بیوماس و در نهایت تغییرات زیاد در صید در مقیاس های زمانی همراه است.

تغییرات بین سالانه با رویداد های ENSO به خصوص ال نینو غالب است که موجب کاهش معنی دار در تولید دو کشور اصلی تولید کننده (شیلی و پرو) و تا

حد کمی لا نینا که موجب افزایش وفور اما کاهش قابلیت صید می شود می

گردد (برتراند و همکاران 2004). رویداد های قوی ال نینو نظیر رویداد

1997-1998، بر بازار تاثیر بنیادین گذاشت (شکل 7) و در حالی که رویداد

های ضعیف ENSO از جمله حدسیات و شایعه ها موجب واکنش های کوتاه

مدت و محدود می شوند (آسچ و توتراس 2004، آسچ و همکاران 2013).

حتی در نبود بهره برداری، چرخه های فراوانی طی چندین دهه و قرن برجسته تر

از تغییرات بین سالانه بوده است که با مطالعات دیرین بوم شناسی رسوبات

آنوکسیک سواحل پرو و شیلی اثبات شده است (والدز و همکاران 2008،

گوتیرز و همکاران 2009). تغییر اقلیم می تواند این تغییرات بلند مدت را

علاوه تغییرات بین سالانه اصلاح کرده و با بهره برداری اثر متقابل داشته باشد)

فرون و همکاران (2009). چون جامعه علمی اخیرا مفهوم چرخه های بلند مدت

فراوانی را کشف و پذیرفته است، بررسی تاثیر آن ها بر ایت بخش مشکل است

زیرا آن ها فرایند های قابل پیش بینی نمی باشند. احتمالا این پذیرش می تواند

از توسعه بازار ماهی کولی در پرو جلوگیری کند.

قیمت پایین ماهی کولی ساحلی برای مصرف مستقیم نسبت به خوراک ماهی و

قدرت چانه زنی و معامله پایین ماهی گیران خرده پا

چون ماهی گیران خرده پا تولید خود را به طور فردی به کارخانه های کمپانی

های ماهی گیری (از طریق دلان) می فروشند قدرت مذاکره آن ها بسیار محدود

است زیرا صید آن ها کم بوده و اغلب دارای شرایط بهداشتی و ضد عفونی

فقیری است. تنها منبع قانونی آن ها صید بر اساس قیمت پیشنهادی توسط صنعت است و در صورت رفتن به صید تنها مجاز به صید ماهی کولی یا گونه های پلاژیکی است که فراوانی کم تری دارند. از این روی، بدیهی است که تقاضای اندک برای کولی خوراکی از طرف صنعت عامل افزایش و محرک قیمت است که به نوبه خود کنترل کننده میزان عرضه نیز می باشد. در بسیاری از موارد خود صنعت اقدام به عرضه یخ و کانتینر های بزرگ برای حفظ صید ها به بهترین نحو در جهت تولید DHC می کند. در موارد دیگر، صنعت تنها از لایه فوقانی ذخیره کولی در کشتی برای DHC استفاده کرده و بقیه صید را به IHC اختصاص می دهد.⁶ به طور تناقض آمیزی، این برای ماهی گیران خرده پا

⁶ اگرچه قانون این نوع دومین استفاده اخیرا برای صید های شیلاتی کوچک مقیاس به مرحله اجرا در آمده است (حکم دیوان عالی، 2010-002- و PRODUCE2012-005).

بسیار سود آور است که بینند صید آن ها که از نظر بهداشتی ممکن است برای DHC نامناسب باشد توسط IHC نیز خریداری شوند.

این که آیا حفظ رژیم های مختلف مدیریتی و یا ناوگان ها برای DHC و IHC

مناسب می باشند مورد سوال است (ایرارته اهون 2011 و پرادس 2012). در

رابطه با دومین فرضیه ما در خصوص مقررات دولتی که مانع از انتقال بازار ماهی

کولی به DHC می شود، قانون دوگانه فعلی که مبنی بر آن کشتی های صنعتی

ملزم به مصرف ماهی برای FMFO می باشند می تواند یک نقطه ضعف تلقی

شود. احتمالاً، اجازه دادن به کمپانی های بزرگ برای استفاده از سهمیه های

موجود خود برای صید کولی چه برای DCH و چه برای IHC مناسب ترین و

کارآمد ترین راه برای افزایش مصرف ماهی های کولی به عنوان غذای مستقیم

می باشد. این کمپانی ها دارای قدرت مالی برای سرمایه گذاری در این نوع بازار

یابی می باشند و آن ها مالک کارخانه های بزرگ جهت فراوری ماهی برای

DHC. می باشند. در صورتی که چنین تغییرات بنیادین و قوی در قوانین و

مقررات اتخاذ شوند، تغییر بر اساس قوانین ماهی گیری برای یک فصل معین

لازم خواهد بود و این بخش امکان صید ماهی را برای IHC به دست می آورد.

بحث بیشتر در این خصوص در حوضه این مقاله در نمی گنجد.

آیا زنجیره های کالای جهانی FMFO تحت تسلط تولید کننده هستند یا

خریدار؟

شواهد ارایه شده در این جا در خصوص تاثیر تقاضای روز افزون ماهی کولی به عنوان خوراک (جیره) روی قیمت های پرداختی برای FMFO از GCC. تحت تسلط خریدار حمایت می کند. با این وجود، چون منابع طبیعی یک منبع تجدید پذیر و نامحدود نیست، یک آستانه برای FMFO جهانی وجود دارد که در حال حاضر از سطح این آستانه بالاتر رفته است. در واقع تقریباً کل ذخیره جهانی ماهی طعمه اگر بیش از حد بهره برداری نشده باشد به طور کامل بهره برداری شده است و رویکرد اکوسیستمی اخیر به شیلات کاهش سطح موجود بهره برداری را توصیه کرده است. استفاده از دیگر مواد خام برای تولید FMFO نظیر ماهی هماوری و غیر خوراکی به قیمت مصرف کل ماهی در حال افزایش است ولی این افزایش مطابق با افزایش نرخ تقاضا نیست. از این روی، بازار تحت

تسلط تولید کننده بوده و یا به عبارت دیگر اکوسیستم محور (از جمله محدودیت های ناشی از گنجایش محیط و تغییرات ناشی از اثرات زیست محیطی) که در بالا گفته شد است.

بازار مصرف ماهی کولی و بازار مصرف ساردین نیز GCC می باشد در حالی که در پرو، بیشتر مصرف در حال حاضر داخلی است. سهم بالای مصرف داخلی لزوما بعد از انحلال قانون PRONAA در 2013 و انتقال متعاقب آن به نهاد های منطقه ای تداوم نخواهد یافت. طی چند سال گذشته، تولید کنندگان پرو اقدامات زیادی برای غالبیت بر بازار های خارجی کرده اند. چون تقاضای ساردین بسیار بیشتر از کولی است به جز اسپانیا، ماهی کولی کنسروی پرویی با نام "ساردین پرویی" علی رغم وجود گونه های ساردین در این کشور به فروش

می رسد (ذخیره Sardinopssagax که اکنون به اتمام رسیده است). به علاوه

بیش از 34 نوع ماهی کولی در 2009-210 تولید شد (9 کنسروی، 11 نمک

سود و 14 منجمد). علی رغم این اقدامات، بازار صادرات کولی برای مصرف

خوراکی محدود می باشد (منبع آنلاین 1 شکل S1). دلیل این بازار صادراتی

محدود می تواند مربوط به رقابت با دیگر کشور های تولید کننده، طعم محصول

و یا این که بازار بین المللی برای ماهی های پلاژیک کنسروی اشباع شده باشد

و لزوما مقادیر بیش از حد را بدون کاهش قیمت جذب نکند. بر عکس ماهی

کولی جیره ای (تبدیل ماهی به خوراک برای دیگر حیوانات)، به نظر می رسد

که بازار ماهی کولی خوراکی (برای مصرف مستقیم) خریدار محور یا تحت

تسلط خریدار باشد.

تعادل بین زنجیره های مختلف عرضه

سه سناریوی تعادل بین زنجیره های مختلف عرضه را می توان به شرح ذیل در

نظر گرفت. 1- همان طور که در حال حاضر دیده می شود تبدیل بیش از حد

تولید ماهی کولی به FMFO و صادرات این اقلام 2- افزایش نسبت

DHC:IHC و تولید فراورده های کولی خوراکی با هدف صادرات و 3- باقی

گذاردن بخش عظیمی از بیوماس در اکوسیستم برای احیای آن و سپس بهره

برداری بهتر از ذخایر ماهی های طعم با ارزش بالا

مزیت سناریو، افزایش کارایی صید بخش عظیمی از ماهی ها با استفاده از کشتی

های بزرگ است به علاوه، بازار آن سالم بوده و این در حالی است که آینده

تقاضا ممکن است نامشخص و مبهم باشد. پیش بینی های فعلی نشان می دهند که کاهش مداوم و مکرر نسبت ماهی های ورودی به خروجی در تکثیر و پرورش توسط رشد مداوم این بخش جبران خواهد شد (تاکون و همکاران 2011). در عین حال، می توان گفت که در یک اقتصاد باز، نظیر اقتصاد پرو، اختیار دادن به بازارها در تعدیل بین زنجیره های مختلف عرضه بر اساس سود طبیعی است. این به معنی آزاد بودن فروش ماهی توسط ماهی گیران بر اساس بهترین سود و آزاد بودن مصرف کنندگان در انتخاب منابع پروتین و انرژی خود بر اساس درآمد و ذائقه خود می باشد. با این وجود مانع اصلی این سناریو این است که اشتغال ملی کم شده و توزیع سرمایه ملی به حداقل می رسد. بر اساس گفته پاردس و گویترز 2008، هزینه ها محدود به 4.8 درصد تولید است (5.6

درصد در صورت در نظر گرفتن هزینه سوخت، هزینه ها در شیلی 4 برابر بیشتر است) و این مقدار تا سال 2018 تغییر پیدا نخواهد کرد(حکم قانونی لازم الاجرا شماره 1084). به علاوه VAT در خصوص تولید صادراتی به شرکت ها (و برای تولید ماهی های کولی کنسروی، منجمد و نمک سود شده، صنعت ذی نفع می شود) بودجه می دهد. در نهایت این سناریو از حیث اثرات زیست محیطی بسیار ناپایدار است(انرژی فسیلی، تخلیه منابع زنده و غیر زنده، آلودگی، فتون و همکاران 2010). توجه داشته باشید که افزایش FMFO مربوط به فعالیت های تکثیر و پرورش ملی بوده و تا حد کمی برای پرورش دام های اهلی استفاده می شود. اگرچه سهم این مقدار بسیار پایین است، اما باید افزایش یابد زیرا موجب افزایش اشتغال شده و ارزش افزوده ملی را بالا می برد.

این موضوع را می توان در خصوص ساخت کارخانه تولید امگا 3 نیز مطرح کرد.

به نظر می رسد که سناریو 2 چشم انداز محدودی در کوتاه مدت داشته باشد با این حال این چشم انداز انتظار می رود به دلیل افزایش رشد جمعیت بشر و رشد اقتصادی در بسیاری از کشورهای جهان سوم بهبود یابد. در واقع انتظار می رود که جمعیت بشر از مرز 7 میلیارد نفر تا تقریباً 9 میلیارد تا سال 2050 بگذرد (UN-DESA - 2009). بر اساس گفته گارسیا و روزنبرگ (2010)، افزایش تقاضای روز افزون به غذاهای مقوی و سالم موجب افزایش تقاضای محصولات دریایی شده است که تولید آن ها به شدت تحت تاثیر فشارهای بیش از صید، افزایش آلودگی ارگانیک، آلودگی صنعتی و افزایش سموم،

تخریب ساحل و تغییرات اقلیمی قرار دارد. این سناریو حتی با سهم منطقی 10 تا

15 درصد پتانسیل تولید ماهی کولی می تواند موجب افزایش اشتغال و توزیع

سرمایه شود. این خود مستلزم سرمایه گذاری بیشتر توسط بخش صید هم برای

ایجاد واحدهای جدید صید و هم برای تاسیس کارخانجات تبدیل و فراوری و

نیز بازاریابی گسترده است. در عین حال مستلزم یک سیاست دولتی لازم الاجرا

بوده و این که رسیدن به هر دو هدف فوق یا برآورده کردن نیازهای فوق چندین

سال طول می کشد. بر عکس، اگر تقاضا برای صادرات کولی کنسروی پرویی

غالب شود، ریسک افزایش قیمت در بازارهای داخلی بالا می رود همانطور که

قبلا برای خوراک ماهی اتفاق افتاد. در واقع بازار غذای دریایی امروزه به شدت

در سطح بین الملل داغ است و این موجب شده است تا غذاهای دریایی غیر

تجارتی در معرض رقابت قیمت صادرات و واردات قرار گیرد) توتراس و همکاران (2012).

سناریو 3 مطابق با رویکرد های اجماعی مدیریت اکوسیستم محور (EAF)، فائو (2003)، حفاظت خدمات اکوسیستم (پترسون و لوبنچو 1997) و این ایده است که شیلات به طور گسترده ای موجب حذف گونه های ماهی خوار به خصوص با صید بیش از حد ماهی های طعمه به ویژه کولی و یا بدتر از آن ستاره دریایی شده است (جکسون و همکاران 2001، ریچاردسون و همکاران 2009). به علاوه بهره برداری متوسط از ماهی های طعمه برای افزایش بقای گونه های شکارچی در راس هرم غذایی (که بی مصرف اما از نظر اکولوژیکی مهم اند) نظیر پرندگان و پستانداران توصیه می شود (کوری و همکاران 2011). با این

وجود عدم قطعیت هایی در خصوص مزیت های اقتصادی این سناریو وجود دارد. آیا سود اقتصادی ناشی از بهره برداری شکارچیان (شیلات و توریسم) می تواند زیان ناشی از صید کم تر کولی را جبران کند؟ آیا کاهش در صید این ماهی ها می تواند موجب افزایش قیمت FMFO شود؟ آیا مرگ و میر ماهی کولی نشان از صید مفرط آن دارد و آیا بعد از احیای این ذخایر می توان انتظار تولید پایدار ماهی کولی و نیز شکارچیان آن ها را داشت؟ در هر صورت چون بیشتر شکارچیان ماهی کولی پرویی به طور کامل بهره برداری و صید شده اند، چندین سال برای بازسازی ذخایر آن ها نیاز است که این می تواند در تغییر صنعت مشکل ایجاد کند. به علاوه، بازارهای داخلی و جهانی برای فراورده های ارزشمند و گران قیمت نیز باید پیدا شوند. یک گروه در حال حاضر در حال

بررسی و کشف این مسائل است که شامل ترکیبی از سناریوهای سازگار (2) و

3 محدود کردن زیان اقتصادی سناریو اخیر.

نتیجه گیری

حقایق ارایه شده در این مقاله در خصوص ساختار زنجیره های عرضه غذا و

خوراک ماهی کولی پرویی یک سری مواد و اطلاعات تجربی هستند که می

توان از آن ها برای تشریح سیستم های بازار محور استفاده کرد. شرایط موجود را

می توان با استفاده از مفاهیم اقتصادی متعارف توجیه و تشریح کرد. اگرچه

مصرف پایین ماهی کولی به عنوان غذا را می توان با مکانیسم های بازاری توجیه

کرد، اما دیگر مسائلی را نظیر عملکرد انرژی (اکوانرژتیک) توزیع مجدد سرمایه

از طریق سیاست های دولتی، اشتغال، عدالت و بهره وری (هزینه پایین اجتماعی) و مدیریت منابع (تهدید اکوسیستم، تغییر اقلیم، خدمات اکوسیستم) را به وجود می آورد. موفقیت و یا شکست دیگر سناریو های بهره برداری اکوسیستم دریایی پرو به شدت بستگی به تصمیمات و سیاست های دولتی دارد. درک دلایل پایین بودن مصرف داخلی ماهی کولی به صورت مستقیم نخستین گام در اثبات این است که دولت دارای فرصت هایی برای نفوذ بر بازار حتی در صورت عدم بهبود اقتصاد و یا کاهش هزینه برای جامعه با در نظر گرفتن شرایط ذیل می باشد (دالی و فارلی 2011)

1- اقتصاد لیبرال همیشه نمی تواند در بهینه سازی تولید منابع و بهره برداری از

کالاهای رایج مفید و یاری رسان باشد

2- دولت ها دارای حق مشروع و اختیار برای تاثیر بر بازار در خصوص اهداف

اقتصادی کلان، عملکرد اجتماعی و معیار های مسئولیت پذیری می باشند در

حالی که اغلب رابطه منفی بین درجه مداخلات بازاری و کارایی بازار وجود

دارد.

3-الگوها و مصادیق جدید پایداری و مسئولیت پذیری اجتماعی مستلزم یک

سری چارچوب های کاری حسابداری (برای ارزیابی ایده ال عملکرد پایداری)

برای بحث در خصوص سناریو ها و عملکرد های سیاستی جدید هم در مقیاس

داخلی و هم به موازات زنجیره های عرضه برای تامین تقاضای جهانی است.

4- کشور های در حال توسعه امروزه در معرض افزایش قیمت مواد خام و

انرژی، شوک و جنگ پول و افزایش شایعات در این زمینه هستند. در نتیجه، آن

ها باید مزیت های اقتصادی کلان را در بازی بزاری های جهانی (سهم GNP

بخش های مختلف، هزینه انرژی، بودجه کشور، هزینه های سیاسی اجتماعی و

امنیت غذایی) و بهینه سازی سرمایه و بازی تخصیص منابع عمومی به بازار های

محلی برآورد کنند (پول رایج محلی، اثرات اشتغال).

ایجاد سناریوهای جایگزین برای نشان دادن وضعیت بازده پایین ناشی از بهره

برداری کولی در پرو مستلزم بررسی تجزیه تحلیل های اقتصادی کلان محدود

کننده و تئوری های نوین-کلاسیک می باشد. پایداری (زیست محیطی،

اکولوژیکی و اجتماعی) و مسئولیت اجتماعی (بیمه برداری و تجارت منصفانه) از

ابعاد جدید سیاست گذاری دولتی هستند. چالش اصلی ارایه معیارها و شاخص

های جدید تولید و شکوفایی منابع اسامیر و استیکلز (2001). دولت های

کشورهای در حال توسعه با چالش ابزارها و فرصت هایی برای تسهیل ایجاد

بازارهای داخلی جذاب مواجه بوده که موجب محدود شدن وابستگی آنها به

بازارهای جهانی برای برخی منابع زنده استراتژیک و یافتن راهبردهای جدید

صادراتی برای دسترسی به بازارهای جهانی با قدرت خرید بالا (پرداخت کننده

پول بیشتر) می شود.

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی